Dosarul nr. 2a-1517/24 (PIGD: 2-23024450-03-2a-21112024)
Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Glodeni
Judecător: Alina Țihonschi

CURTEA DE APEL NORD
D E C I Z I E

16 septembrie 2025 **municipiul Bălţi**

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Elena Grumeza
judecătorii: Ivan Parii și Natalia Costaș,
grefier: Victoria Dolghii-Muntean

examinând în ședință publică apelul depus de reprezentantul lui Ruslan Musteață, avocatul Violina Munteanu, Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală al RM împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 24 iulie 2024 emisă în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Ruslan Musteață către Ministerul Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală al RM privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Pretențiile reclamantului:

1. La 16 februarie 2023 reclamantul Ruslan Musteață a înaintat o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală al RM prin care solicită:
   - ✓ încasarea prejudiciul material în mărime de 209, 99 euro, conform echivalentului în lei la ziua executării hotării;
   - ✓ încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei;
   - ✓ încasarea cheltuielilor de asistență juridică în prezenta cauză civilă.
2. În motivarea acțiunii se invocă că, prin ordonanța din 27 decembrie 2019, organul de urmărire penal al DGUP a dispus începerea urmăririi penale în baza art.224 alin.(1) Cod penal pe faptul că într-o perioadă neidentificată de timp, Ruslan Musteață împreună cu persoane în curs de identificare aș fi dobândit în circumstanțe necunoscute o substanță toxică, pe care se invoca că o păstra la domiciliul său din s*****, astfel, creând pericolul cauzării de daune esențiale sănătății populației și mediului. Acestei cauze penale i-a fost atribuit număr statistic de ordin *****.
3. Conform ordonanței din 30 decembrie 2019 de către procurorul-șef, adjunct-interimar al PCCOCS, Roman Dorogan s-a dispus retragerea cauzei penale nr.***** de la organul de urmărire penală al DGUP al 1P al MAI și transmiterea

acesteia pentru exercitarea urmăririi penale în continuare Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

4. În cadrul acestei cauze penale, reclamantul a fost recunoscut în calitate de bănuit conform ordonanței din 03 ianuarie 2020, potrivit căreia a fost acuzat că a comis infracțiunea prevăzută la art.224 alin. (1) Cod penal. Astfel, în cadrul acestei cauze penale reclamantul a fost citat de mai multe ori la PCCOCS în vederea petrecerii mai multor acțiuni de urmărire penală cu participarea sa și anume: audieri, expertize, percheziții etc. La fel, la domiciliul și în automobilul său au fost autorizate și efectuate percheziții. Astfel, i-a fost percheziționat domiciliul său din ***** cu nr.cadastral ***** și mijlocul de transport de model „Ford Transit„ cu numărul de înmatriculare *****. Mai mult de atât, i-a fost aplicată și măsură preventivă în această cauză penală.
5. Potrivit ordonanței din 24 februarie 2020 s-a dispus scoaterea reclamantului de sub urmărire penală în cauza penală nr.***** din motiv că nu există faptul infracțiunii prevăzute la art.224 alin.(1) Cod penal. Cauza penală cu nr.***** s-a clasat din motiv că nu există faptul infracțiunii prevăzute la art.224 alin.(1) Cod penal, prin aceiași ordonanță.
6. Astfel, solicită reclamantul încasarea prejudiciul moral estimat la suma de 100.000 de lei, rezultat din: sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor organului de urmărire penală și procuratură; suferințe continue din cauza ilegalităților comise în privința sa, prin efectuarea unor acțiuni ilegale; a pierdut locul de muncă în Londra, precum și costul biletelor de avion; anxietate cauzată de incertitudinea creată de angajații organului de urmărire penală și procuratură, din comportamentul cărora a înțeles că ilegalitățile comise, în viziunea lor, este o normă de drept; suferințe psihice, stresuri, nervi, griji, afectare sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare; hedonisit - limitarea de a se bucura de plăcerea vieții, de satisfacții spirituale și materiale.
7. La caz, prin cererea de chemare în judecată, pe lângă repararea prejudiciului moral, mai solicită și repararea prejudiciului material exteriorizat prin cheltuielile de asistență juridică suportate în aceste procese, cheltuieli pentru biletul de avion pe care l-a pierdut din cauza acestui dosar penal, precum și salariul de care a fost lipsit din motiv că a fost concediat de la locul de muncă, deoarece în legătură cu acest dosar a avut interdicție de a părăsi teritoriul R.Moldova. Astfel, pentru asistența juridică și prejudiciul material vor fi prezentate bonurile suplimentar, reieșind din faptul că o parte din aceste înscrisuri sunt necesare de a fi traduse în limba română.
8. Reiterând prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998, reține reclamantul că, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat lui Ruslan Musteață în urma tragerii ilegale la răspundere penală, or, prin ordonanța din 24 februarie 2020 a procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Ruslan Musteață, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Astfel, la caz sunt întrunite condițiile speciale

prevăzute de Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 pentru repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or art.10 din Legea menționată prevede expres că dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

9. La caz existența faptei ilicite se manifestă prin caracterul ilegal al acțiunilor organului de urmărire penală ce constă în încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere. Or, însăși ordonanța de scoatere de sub urmărire penală acordă recurentului dreptul de a pretinde repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală.
10. Menționează, că potrivit art.284 alin. (1) CPP, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. Prin urmare, ținând cont de faptul că Ruslan Musteață, a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fapt pentru care are dreptul la repararea prejudiciului conform Legii nr.1545 din 25 februarie 1998.
11. Mărimea concretă a compensației se determină conform art.11 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, iar unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Potrivit jurisprudenței CtEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. Totodată, conform art.2036 alin.(1), (3) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității şi în alte cazuri prevăzute de lege.
12. Astfel pretinde că, suma de 100.000,00 lei cu titlu de prejudiciul moral, este echitabilă și în măsură de a atenua suferințele cauzate. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, trebuie de ținut cont de impactul urmării penale asupra sa, precum și de rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea sa, chiar dacă nu a condus la condamnarea sa.
13. În acest sens, precizează că argumentele expuse anterior justifică recuperarea prejudiciului moral și material, or, unul din criteriile de aprecierea prejudiciului moral este cel al echității, conform căruia cuantumul despăgubirii trebuie să fie

stabilit astfel încât efectul acestuia să fie compensatoriu. Reclamantul fiind victima a acțiunilor contrare prevederilor legale ale organului împuternicit cu efectuarea urmăririi penale în cauze penale, mi-au fost cauzate incertitudini, frustrări și stres. Astfel, la caz, ar constitui o satisfacție morală, și încasarea compensației morale în echivalent bănesc. Or, conform art.2037 alin. (1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

14. La fel reține reclamantul că, reieșind din faptul că a fost nevoit să se adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune, a avut de suportat cheltuieli de asistență juridică.
15. La data de 06 iunie 2023, reclamantul Ruslan Musteață a depus cerere de chemare în judecată de completare a cerințelor, prin care a solicitat:
    - ✓ încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției a R.Moldova în beneficiul lui Ruslan Musteață a prejudiciului material în mărime de 209,99 Euro conform echivalentului în lei la ziua executării hotărârii;
    - ✓ încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției a R.Moldova în beneficiul lui Ruslan Musteață a prejudiciului în mărime de 6.450,00 lire sterline conform echivalentului în lei la ziua executării hotărârii;
    - ✓ încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției a R.Moldova în beneficiul lui Ruslan Musteață a prejudiciului moral în mărime de 100.000,00 lei;
    - ✓ încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției a R.Moldova în beneficiul lui Ruslan Musteață cheltuielilor de judecată compuse din cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 13.475,00 lei și a cheltuielilor de traducere în mărime de 3.350,00 lei.
16. În cererea de completare a cerințelor, suplimentar s-a invocat că, conform contractului de muncă nr. B256 reclamantul a fost angajat în câmpul muncii în Regatul Unit la compania LTD Gintreda cu salariu de bază a câtre 150 GBP (lire sterline) pe zi. Din cauza că în privința reclamantului a fost pornită cauza penală a fost pus în situația de a nu părăsi țara, motiv din care la data de 06.03.2020 a fost concediat de la locul de muncă, și respectiv a avut pierderi financiare care constau din salariul pierdut de la locul de muncă în sumă de 6450 GBP.

Poziția instanței de fond:

17. Prin hotărârea judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 24 iulie 2024 acțiunea civilă a fost admisă în parte, s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Ruslan Musteață suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, suma de 8000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Solicitarea apelanților:

18. Invocând netemeinicia hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 24 iulie 2024, Ministerul Justiției la 31 iulie 2024 a declarat apel în termen, depunând cerere de apel nemotivată prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.
19. La data de 01 august 2024 Ruslan Mustață reprezentat de avocatul Violina Munteanu a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii instanței prin care a solicitat admiterea apelui, casarea parțială a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.
20. La 19 august 2024 Procuratura Generală al RM a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii civile înainate de Ruslan Musteață.

Argumentele părților:

21. În motivarea apelului declarat de Procuratura Generală al RM s-a invocat că, reclamantul nu a fost prejudiciat, nu i-au fost cauzate suferințe psihice, nu i-au fost încălcate drepturile şi obligațiile. Ultimul nu a avut nici o interdicţie de a părăsi țara, cum este menționat în acțiunea civilă înaintată de reclamant. Astfel, ordonanțele de recunoaştere în calitate de bănuit/învinuit sunt nişte afectează procedee legale de desfăşurarea normală a urmăririi penale şi prin sine însăşi nu drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei, precum şi nici nu sunt pasibile de atacare.
22. Consideră că recunoaşterea persoanei în calitate de bănuit este o măsură procesuală de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea. Astfel, cauza penală legal a fost pornită în baza cererii ***** prin ultimul care a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Ruslan Musteață, relatând faptul ca ultimul, păstrează de o perioadă îndelungată de timp la domiciliul său amplasat în ***** mai multe repiciente care conţin *****. Ultima, fiind audiată în calitate de martor a declarat că soțul său, Ruslan a avut un serviciu în or. Moscova. El i-a povestit că activînd în calitate de inginer electrician a avut o comandă la un institut radiologic, de unde a dobîndit cîteva sticle cu ***** totodată, arătându-i ultimei 2 sticle de *****, în care se conţinea o substanţă necunoscută, iar după cum spunea el, acolo era *****. Într-o zi ei au avut oaspeți. El le-a povestit chiar şi mesenilor săi că a adus din F.Rusă repeciente cu *****. Toți l-au întrebat cum l-a adus în țară, iar el le-a zis că deţine paşaport şi legitimație diplomatică, astfel nu a fost verificat la trecerea frontierii de stat. Acest ***** Ruslan îl păstreaza la anexă de la casă. La moment îi este frică pentru copii şi pentru sine, fapt pt care a anunţat IP.
23. În astfel de împrejurări, urmărirea penală trebuia pornită în mod obligatoriu, fiindcă în cadrul urmăririi penale trebuiau să fie efectuate toate acțiunile procesuale necesare în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor cazului. În rezultatul efectuărji acțiunilor de urmărire penală care erau necesare de efectuat, în privința lui Ruslan Musteață a fost emisă ordonanţă de scoatere de sub urmărire penală. Ultimului nu i-

a fost aplicată nici o măsură preventivă. Ruslan Musteaţă avînd posibilitatea să intre și să iasă din tară cînd doreşte.

24. Totuşi, chiar dacă în privinta reclamantului a fost emisă ordonanţă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, prin prisma Legii nr.1545 persoana are dreptul să solicite despăgubire în situația cînd aceasta a fost recunoscută în calitate de învinuit, fiind condamnată, iar ulterior în privința sa a fost emisă sentință de achitare. Anume în astfel de situații se poate invoca că persoana a fost într-adevăr atrasă la răspundere penală. Astfel, actiunile organului de urmărire penală de recunoaștere a reclamantului în calitate de bănuit din spetă, nu pot fi calificate drept actiuni de tragere ilegală la răspundere penală în sensul enuntat în art.3 din Legea nr.1545.
25. Mai reține că, Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor invocate în actul de sesizare, de a constata atât circumstantele care dovedesc vinovăţia, cât şi cele care dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care atenuează sau agravează răspunderea penală. Organul de urmărire penală nu are doar ca scop identificarea şi sancţionarea persoanelor vinovate, dar şi prevenirea şi curmarea săvîrşirii infracţiunilor.
26. Astfel, prin prisma normei precitate, accentuiază că este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăs localitatea sau tara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reţinerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Stipulările prevăzute la art. 3 al Legii menţionate, nu au fost aplicate faţă de Ruslan Musteaţă. Prin urmare, în cadrul procesului penal bănuitul Ruslan Musteaţă: nu a fost reținut; în privinţa lui nu a fost aplicată măsura preventivă, nu a fost aplicat sechestru asupra bunurilor; nu au fost ridicate documente contabile şi ştampile.
27. Conform prevederilor enunţate deduce expres, că nu orice acțiune a organelor de drept şi judecătoreşti atrage răspunderea Statului. Cet. Ruslan Musteaţă nu a fost prejudiciat cu nimica, nu i-au fost cauzate suferinţe psihice, nu i-au fost încălcate drepturile şi obligațiile. Este de menţionat că potrivit Legislației procesual-penale, recunoaşterea persoanei în calitate de bănuit şi/sau învinuit este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu

criminalitatea şi acest scop este proporţional anumitor restricţii care pot avea loc în cadrul desfăşurării urmăririi penale.

28. Toate acţiunile organului de urmărire penală au fost îndreptate în vederea elucidării tuturor circumstanţelor, asupra elucidării vinovăţiei sau nevinovăţiei persoanei menționate prin actul de sesizare, privind existenţa bănuielii rezonabile de comiterea infractiunii. Astfel, se impune a menționa că organul de urmărire penală acționează cu bună-credință, cu suficientă diligenţă, întreprinde măsurile necesare în vederea efectuăril obiective a tuturor acţiunilor de urmărire penală.
29. Prin urmare, conchide apelantul că la aprecierea costurilor şi cheltuielilor judiciare instanţa de fond urmează să se conformeze celor două principii de bază, şi anume: costurile şi cheltuielile urmează a fi în modul corespunzător probate, de obicei prin documente de plată sau prin prezentarea descifrării pe ore a lucrului avocatului și tarife aplicabile: cheltuielile trebuie să fie rezonabile ca cuantum (în special în materia de tarife percepute pentru onorariile avocaţilor) și necesare pentru proceduri în speţă (nu se compensează sub nici o formă lucrul avocatului care nu are tangentă directă la proces).
30. La data de 28 noiembrie 2024 apelantul Ministerul Justiției a depus cererea de apel motivată.
31. În motivarea cererii de apel declarate de Ministerul Justiției s-a invocat că, instanţa de fond la adoptarea soluţiei a aplicat eronat normele de drept material ce ţin de încasarea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, în condiţiile în care pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 1545, necesită de a fi întrunite circumstanţele prevăzute de art. 6 - dreptul la repararea prejudiciului şi cele prevăzute de art. 3 - cazurile de reparare a prejudiciului material şi moral. Or, normele legale enunţate sînt indisolubile şi nu pot fi aplicate separat.
32. Astfel pretinde că, instanţa de fond eronat şi neîntemeiat a admis parţial pretenţiile intimatului/reclamantului Ruslan Musteaţă, în contextul în care, conform prevederilor art.3 din Legea prenotată, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii, efectuării ilegale. în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii jjggale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reţinerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanţa de judecată; efectuării măsurilor operative de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei: ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.
33. Mai reține că, într-adevăr, în privinţa intimatului/reclamantului Ruslan Musteaţă a fost emisă o ordonanţă de scoatere de sub urmărire penală. Acest fapt nici nu a fost

infirmat de către Ministerul Justiţiei. Totuşi, îndreptăţirea lui Ruslan Musteaţă (în speţă, intimat/reclamant) cu privire la compensarea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile Legii nr. 1545, precum că acesta a fost ilegal atras la răspundere penală, este nefondată, în condiţiile în care prin prisma prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545, deduce că nu orice acţiune a organelor de drept şi judecătoreşti atrage răspunderea Statului. Astfel, accentuiază că, este important şi necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Respectiv, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziţie irevocabil că acţiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana. De altfel, în sensul prevederilor enunţate rezultă expres, că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de urmărire penală, sunt necesare unele condiţii speciale, şi anume existenţa faptei ilicite.

34. Intimatul a fost recunoscut ca bănuit la 3 ianuarie 2020, iar la 24 februarie 2020 acesta a fost scos de sub urmărire penală, astfel se atestă o perioadă legală de menţine în calitate de bănuit, fapt ce confirmă legalitatea acţiunilor organului de urmărire penală. Pe durata acţiunilor de urmărire penală, intimatului Ruslan Musteaţă nu i-au fost încălcate drepturile procesuale, iar la materialele cauzei nu există nicio probă concludentă, pertinentă, în confirmarea faptului că actele procedurale emise în privinţa intimatului, de către organul de drept, sunt calificate ca ilegale.
35. În consecinţă, consideră că instanţa de fond eronat a dispus încasarea din contul bugetului de stat, în beneficiul intimatului/reclamantului Ruslan Musteaţă, a prejudiciului solicitat în condiţiile în care la caz nu sunt întrunite toate condiţiile de aplicabilitate a prevederilor Legii nr. 1545/1998.
36. În partea ce ţine de acordarea prejudiciului moral, precizează că, la caz, nu a fost demonstrată prin probe elocvente, atât suferinţele intimatului/reclamantului (identificate şi amplificate prin prisma încălcărilor pretinse organului de urmărire penală), cât şi rezonanţa, reputaţia pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei anterior intentării urmăririi penale şi modificarea acesteia prin raportare la percepţia cetăţenilor, după data finisării examinării cauzei. În aceeaşi temeinicie a obiecţiilor apelantului, urma a fi respinsă şi cerinţa compensării cheltuielilor de judecată.
37. Prin încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Nord din 28 noiembrie 2024 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Ruslan Musteață, fiindu-i acordat termen apelantului pentru prezentarea și înregistrarea la Direcția Evidență și Documentare Procesuală (cancelaria) a Curții de Apel Bălți a cererii de apel motivate cu semnătura olografă până la 30 ianuarie 2024.
38. La 30 ianuarie 2025 apelantul Ruslan Musteață reprezentat de avocatul Violina Munteanu a depus cererea de apel motivată prin care a solicitat admiterea apelului, casarea în parte a hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

39. În motivarea cererii de apel declarate de Ruslan Musteață s-au invocat motive de fapt și de drept oglindite în cererea de chemare în judecată. Suplimentar s-a invocat că, deşi, instanţa de fond a constat faptul că, Ruslan Musteaţă a fost angajat în Regatul Unit la compania LTD Gintreda în baza contractului de muncă nr.B 256, având salariu în mărime de 150 GBP (lire sterline) pe zi (f.d.78-88), nu a admis încasarea pretenţiilor reclamntului/apelant, menţionând că nu există legătură cauzală între pierderile financiale în mărime de 209,99 Euro şi 6.450,00 GBP (lire sterline), invocate de reclamant, şi acţiunile organului de urmărire penală.
40. La fel, instanţa de fond a constatat că pentru data de 10.01.2020 Ruslan Musteaţă a avut procurat bilet de avion Chișinău - London Luton (f.d.34), costul biletului fiind de 209,99 Euro (f.d.33), pretenţii care la fel au fost respinse. Reclamantul/apelant nu este de acord cu această soluţie a instanţei de judecată, or dânsul era obligat să se conformeze cerinţelor organului de urmărire penală, deşi instanţa de fond a indicat că reclamantul/apelant nu a avut niciun impediment de a pleca peste hotare la serviciu. Cu toate acestea, anume această cauză penală i-a creat reclamantului/apelant impedimente de a pleca şi în consecinţă şi-a pierdut locul de muncă. Or, în această cauză penală au fost întreprinse un şir de acţiuni de urmărire penală cu participarea lui Musteaţă Ruslan.
41. Instanţa de fond a mai constat incontestabil faptul că, lui Ruslan Musteaţă i-au fost cauzate suferinţe psihice, prin faptul că a fost urmărit penal pentru săvârşirea unei infracţiuni mai puţin grave pentru care legea penală prevede închisoare de până la 3 ani, în privinţa reclamantului au fost efectuate un şir de acţiuni procesuale, precum recunoaşterea acestuia în calitate de bănuit percheziţii la domiciliu şi în automobil.
42. Drept urmare, în perioada începând cu 03.01.2020, data recunoaşterii în calitate de bănuit a reclamantului şi pana la 24.02.2020, când a fost scos de sub urmărire penală, Ruslan Musteată a fost supus unor suferinţe psihice, i-a fost afectată viaţa personală, sentimentul de nesiguranţă şi nelinişte, i-a fost prejudiciară onoarea, totodată având un impact destul de puternic asupra imaginii acestuia, ultimul având calitatea de bănuit, iar ulterior fiind scos de sub urmărire penală pe temei de reabilitare.
43. Cu toate acestea, instanţa de fond a considerat că mărimea compensaţiei solicitate spre încasare de către Ruslan Musteaţă cu titlu de reparare a prejudiciului moral în sumă de 100.000,00 lei, este una excesivă, motiv din care nu poate fi satisfăcută integral. În acest sens, reclamantul/apelant consideră inechitabilă mărimea prejudiciului moral dispus spre încasare de către instanţa de fond, motiv pentru care nu i-a fost adusă satisfacția echitabilă pentru suferinţele morale cauzate în consecinţa cauzei penale.
44. În această ordine de idei se evidenţiază că, evaluarea daunelor morale sub aspectul criteriilor care vor sta la baza cuantumului despăgubirilor, trebuie să fie obiective. în acest sens, reţinând criteriile de evaluare a prejudiciului moral definite în jurisprudenţa constantă a CtEDO, despăgubirea ce trebuie adjudecată reclamantului/apelant trebuie să reprezinte un raport rezonabil de proporţionalitate cu impactul acţiunilor statului.

45. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată trebuie să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.
46. În ședința instanței de apel participanții la proces nu s-au prezentat. Procedura de citare legală a fost respectată prin intermediul poștei terestre și poștei electronice.
47. Prin cererea din 15 septembrie 2025, procurorul în Procuratura de Circumscripție Nord, Octavian Bodareu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. În atare circumstanțe, Colegiul, în conformitate cu art. 379 alin.2) CPC a dispus examinarea cauzei in lipsa particioanților la proces.

Aprecierea instanței de apel:

48. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, examinând înscrisurile, Colegiul civil consideră apelurile declarate de Ruslan Musteață, MJ și PG neîntemeiate şi pasibile respingerii:
49. Potrivit art.362 alin.1 CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.
50. Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărîrii a fost pronunțat la 24 iulie 2024, iar cererile de apel au fost declarate la 31 iulie 2024, 01 august 2024 și 19 august 2024 prin urmare, Colegiul consideră că apelanții s-au încadrat în termenul prevăzut de lege pentru declararea apelului.
51. Conform art. 385 lit. „a" CPC al RM instanţa de apel după ce judecă apelul este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
52. În conformitate cu art. 239 CPC al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.
53. Articolul 241 alin. 5) CPC prevede că, în motivarea hotărîrii se indică circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.
54. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.
55. Această dispoziţie legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei, de a întări încrederea justiţiabililor în hotărârile judecătoreşti şi de a da posibilitatea instanţelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.
56. Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin. (5) CPC, instanța judecătorească (judecătorul) este

în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

57. În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
58. Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
59. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.
60. În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1) - (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
61. În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.
62. Conform art. 373 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul

celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

63. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
64. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinîndu-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare *(Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).*
65. Raportând dispoziţiile normelor suscitate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, instanța de apel consideră că concluzia instanţei de fond este una corectă, din următoarele raționamente.
66. Articolul 5 alin. 1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
67. Colegiul civil reține că, reclamantul Ruslan Musteață a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală al RM prin care a solicitat repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii, și încasarea cheltuielilor de judecată.
68. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a admis parțial acțiunea înaintată de Ruslan Musteață, și a încasat din contul statutului prin intermediul Ministerului Justiției suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, și suma de 8000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.
69. Exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe, Ruslan Musteață, Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală al RM au declarat apel, invocând argumentele reținute supra.
70. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră hotărârea primei instanţe întemeiată, iar argumentele din cererile de apel neîntemeiate, reieșind din următoarele.
71. În cadrul examinării cauzei în instanța de apel Colegiul civil a stabilit că, prin Ordonanța OUP al DEUP CE a DGUP a IGP de începere a urmăririi penale din 27 decembrie 2019, s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art.224 alin.(1) Cod penal, în baza materialului înregistrat în Registrul nr.1 al DGUP a IGP de evidență

a sesizărilor cu privire la infracțiuni, cauzei penale fiindu-i atribuit numărul ***** (f.d.9, 151).

72. Prin Ordonanța privind efectuarea percheziției al OUP al DEUP CE a DGUP a IGP, Cristian Plești, din 30 decembrie 2019 s-a dispus efectuarea percheziției la domiciliul lui Ruslan Musteață, amplasat în s. *****, în vederea depistării și ridicării substanțelor, materialelor și deșeurilor radiologice, bacteriologice sau toxice (f.d.152-153).
73. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 ianuarie 2020 a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată efectuarea percheziției la domiciliul lui Ruslan Musteață, aplasat în s.*****, cu eliberarea mandatului judecătoresc în acest sens (f.d.155-156).
74. Alăturat, prin Ordonanța privind efectuarea percheziției al OUP al DEUP CE a DGUP a IGP, Cristian Plești, din 30 decembrie 2019 s-a dispus efectuarea percheziției în mijlocul de transport de model „Ford Tranzit" cu n/în *****, care se află în posesia lui Ruslan Musteață, în vederea depistării și ridicării substanțelor, materialelor și deșeurilor radiologice, bacteriologice sau toxice (f.d.161-162).
75. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 ianuarie 2020 a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată efectuarea percheziției în mijlocul de transport de model „Ford Tranzit" cu n/în *****, care se află în posesia lui Ruslan Musteață, cu eliberarea mandatului judecătoresc în acest sens (f.d.164-165).
76. Conform proceselor-verbale de perchiziție din 03 ianuarie 2020 au fost efectuate perchiziții la domiciliul lui Ruslan Musteață, aplasat în s. ***** și în automobilul acestuia de model „Ford Tranzit" cu n/în ***** (f.d.159-160, 168-169).
77. Prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit al OUP al DEUP CE a DGUP a IGP din 03 ianuarie 2020, Ruslan Musteață a fost recunoscut în calitate de bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art.224 alin. (1) Cod penal (f.d.170).
78. Totodată, prin obligația de prezentare la organul de urmărire penală sau la instanță din 03 ianuarie 2020, în privința lui Ruslan Musteață a fost aplicată măsura obligarea de prezentare la organul de urmărire penală, prin care ultimul s-a obligat să se prezinte la organul de urmărire penală la data și ora fixată, inclusiv să comunice despre locul de schimbare a domiciliului (f.d.171).
79. La data de 24 februarie 2020 au fost emise și comunicate lui Ruslan Musteață procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză (f.d.172), procesul-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale (f.d.173) și procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală (f.d.174).
80. Prin ordonanța Procurorului Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Igor Demciucin privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale din 24 februarie 2020, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, în cauza nr.*****, a bănuitului Ruslan Musteață, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.224 alin.(1) Codul penal, pe motiv că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 224 alin(1) din Codul Penal, cu clasarea cuzei penale nr. ***** din motivul că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 224 alin.(1) din Codul penal (f.d.11-14, 175-176).

81. Drept urmare a circumstanțelor sus menționate, invocând cauzarea prejudiciului prin acțiunile organelor de drept, Ruslan Musteață a promovat în instanță o acțiune cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată, în esență solicitând încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 16 825 lei, a prejudiciului material în mărime de 209, 99 euro și 6450 GBP (lire sterline).
82. Astfel, pornind de la criticile apelanților aduse în cererile de apel, Colegiul reține următoarele.
83. În conformitate cu art.20 alin.(1) și (2) din Constituție, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.
84. Conform art. 53 alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanțele judecătoreşti.
85. Art.16 alin. (1) lit. g) și (2) Codul Civil statuează că, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial. Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.
86. Conform art. 19 Codul civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.
87. Conform art.275 alin.(1) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, şi va fi încetată în cazurile în care nu există fapta infracțiunii.
88. Îotrivit art.284 alin.(1) Cod de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare şi finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. Alin.(2) indică că scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit sau învinuit şi se constată că: 1) fapta nu a fost săvârșită de bănuit sau învinuit; 2) există vreuna din circumstanțele prevăzute la art.275 pct. 1)–3), inclusiv dacă fapta constituie o contravenție; 3) există cel puțin una din cauzele prevăzute la art.35 Codul penal.
89. În conformitate cu art.286 CPP, clasarea procesului penal este actul de finalizare a oricăror acțiuni procesuale într-o cauză penală sau pe marginea unei sesizări cu privire la infracțiune. Clasarea procesului penal se dispune printr-o ordonanță motivată a procurorului, din oficiu sau la propunerea organului abilitat, fie concomitent cu încetarea urmăririi penale sau scoaterea integrală de sub urmărirea penală, fie când în cauza penală nu este bănuit sau învinuit şi există una din circumstanțele prevăzute la art.275 pct.1)–3)

90. Conform art.23 alin. (3) CPP, persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum şi să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.
91. În conformitate cu art. 524 Codul de procedură penală, persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanțelor judecătorești, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislației cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală şi ale instanțelor judecătorești.
92. Colegiul civil notează că, în acord cu prevederile art. 1 din Legea nr.1545- XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi administrative de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.
93. Colegiul civil relevă că, în acord cu dispozițiile statuate la art.2 alin.(1) din Legea nr.1545-XIII din 25.02.1998, acţiuni ilicite reprezintă acţiuni sau inacţiuni ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).
94. Astfel, prin prisma normei invocate, instanța de apel reține în acest sens că, acţiunile sau inacţiunile organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, nu neapărat urmează să fie ilegale, putând fi exclusă vinovăţia acestora, dar al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată.
95. În același timp, instanța de apel notează faptul că, conform art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, *tragerii ilegale la răspundere penală*; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) *efectuării ilegale*, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, *a percheziţiei*, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării

măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

96. Conform art. 6 lit. a) din legea menționată, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;

b) *scoaterii persoanei de sub urmărire penală* sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

97. Conform art. 10 din legea prenotată, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

98. Conform art. 11 din aceeași lege, mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată; c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată; e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală. În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

99. Totodată, din perspectiva apariției prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, se atestă temeiuri generale, care sunt prevăzute la art. 2007 Cod civil.

100. Conform art. 2007 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

a) condamnare ilegală, *tragere ilegală la răspundere penală*, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea;
b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii;
c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la:
– constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia;
– pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

101. Conform art. 2036 alin. (1) şi (3) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. 3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.
102. Conform prevederilor art. 2037 alin.1) CC, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.
103. Astfel, cu referire la argumente invocate de apelanții Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală al RM nemijlocit în cererile de apel, Colegiul civil reține următoarele.
104. Instanța de apel, raportând normele de drept la speță și în contextul situației de fapt constatată, reține că o dată cu emiterea ordonanței Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, din 24 februarie 2020, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a cet. Ruslan Musteață învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.224 alin.1) Codul penal, pe motiv că nu există faptul infracțiunii, reclamantul/apelant Ruslan Musteață este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii, în speță fiind incontestabil întrunite condițiile legale.
105. Colegiul civil apreciază ca fiind neîntemeiată poziția Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale al RM, precum că, Ruslan Musteață nu este îndreptățit să solicite despăgubiri în temeiul Legii nr. 1545 din 25

februarie 1998, or, contrar acestor invocări, s-a constatat că de către autorități în privința lui Ruslan Musteață au fost întreprinse acțiuni ilicite prevăzute de art. 3 lit. a) și c) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, iar dreptul la repararea prejudiciului cauzat de acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală rezultă din art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, care expres prevede că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

106. Astfel, la caz Ruslan Musteață întrunește condițiile pentru a solicita încasarea prejudiciului în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, fapt ce denotă netemeinicia alegațiilor apelantului Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală al RM.
107. De altfel, sunt absolut nejustificate argumentele Ministerului Justiției precum că, doar în cazul în care se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală au fost ilegale, atunci apare dreptul persoanei la despăgubire indiferent de faptul dacă este vinovat sau nu, or, la materialele cauzei este anexată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a reclamantului Ruslan Musteață, care este absolut necesară pentru a întrerupe orice dispută cu privire la vinovăția acestuia și care este în teiul art. 284 alin. (1) Cod de procedură penală un act de reabilitare şi finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.
108. Totodată, Colegiul precizează faptul că, instanța de apel nu pune la îndoială obligația legală a procurorului, organului de urmărire penală, în limitele competenței lor, de a porni urmărirea penală în cazul în care există o bănuială rezonabilă despre aceia că a fost săvârșită o infracțiune sau în cazul în care au fost sesizați despre săvârșirea unei infracțiuni și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale şi a persoanei vinovate, or, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiuni și identificarea făptuitorului.
109. Însă, Colegiul civil consideră imperios să sublinieze faptul că, potrivit art. art. 1, 7, 8, 252, 254 Codul de procedură penală, pornirea urmăririi penale și incriminarea persoanelor în comiterea unor fapte prevăzute de Codul penal urmează a fi bazată pe un echilibru just, real și efectiv între bănuială rezonabilă, bazată pe fapte și probe verosimile privind comiterea infracțiunii şi îndoială rezonabilă, prin care organul de urmărire penală este ținut de lege să privească cumulul de probele administrate, ambele bănuieli fiind raportate la obligația organului de urmărire penală și a procurorilor să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei și pentru stabilirea adevărului.
110. La acest capitol, Colegiul civil consideră necesar de a menționa faptul că, concluziile ofițerilor de urmărire penală și a procurorilor despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri și că toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile codului de procedură penală, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului.

111. Deci, este cert faptul că, ordonanța de scoatere de sub învinuire a lui Ruslan Musteață, constituie temei de a pretinde la repararea prejudiciului cauzat, atras ilegal la răspundere penală și asupra lui, fără rezerve, având incidență prevederile Legii nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.
112. Referitor la alegațiile Minsterului Justiției precum că, reclamantul nu a confirmat faptul că i-a fost cauzat un prejudiciu moral, Colegiul civil atestă că, statutul de bănuit, acțiunile de percheziției au produs reclamantului suferințe morale, manifestate prin incertitudine, neliniște și stres, care necesită a fi reparate prin evaluare în echivalent bănesc, astfel fiindu-i încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de art. 8 CEDO privind dreptul la respectarea vieții private și de familie.
113. Cu referire la cererea de apel declarată de Ruslan Musteață și anume dezacordul acestuia cu hotărârea instanței de fond, inclusiv și în latura încasării prejudiciului moral, Colegiul civil reține următoarele.
114. La caz, este cert faptul că, cuantumul compensației pentru prejudiciul moral urmează a fi stabilit în mod rezonabil, luând în considerație întinderea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei, proporționalitatea între acordarea despăgubirilor şi gradul în care reputația a fost lezată, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.
115. În acest sens, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond de a încasa din bugetul de stat suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul lui Ruslan Musteață, or, analizând circumstanțele de fapt și de drept, reieșind din gravitatea faptei penale incriminată ultimului, prevăzută de art. 224 alin.1) din Codul penal, de durata urmăririi penale, de natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei reclamante, cât și informațiile despre efectuarea percheziției şi efectuarea acțiunilor de urmărire penală, în mod evident atestă cauzare unui prejudiciu moral.
116. Alăturat, Clegiul civil scoate în relief faptul că, în mod normal, tragerea la răspundere penală, prin natura ei excepțională, reprezintă o situație care nu este una cotidiană pentru oamenii care respectă legea și nu poate să nu implice starea de stres a persoanelor urmărite penal.
117. Privită din acest punct de vedere, în viziunea instanței de apel, tragerea la răspundere penală a persoanelor care resping categoric învinuirile aduse de procurori și care se consideră a fi nevinovate, creează, indubitabil, o situație sporită de stres.
118. În consecință, Colegiul civil nu neagă faptul că, statutul de bănuit, efectuarea percheziției (fapte consenmate în conținutul ordonanței de scoatere de sub urmărire penală) au produs reclamantului suferințe morale, manifestate prin incertitudine, neliniște și stres, care necesită a fi reparate prin evaluare în

echivalent bănesc, însă mărimea prejudiciului moral solicitat de reclamant în mărime de 100 000 lei, este excesivă și contravine principiului proporționalității și jurisprudenței constante a CEDO, conform căreia prejudiciul moral trebuie să fie adecvat, dar nu excesiv.

119. Or, scopul acordării daunelor morale constă în realizarea, în primul rând, a unei satisfacții morale pentru suferințele de același ordin, şi nu a unei satisfacții patrimoniale. Prejudiciul moral trebuie să fie compensatoriu, şi nu punitiv. Astfel, în cazul din speță se atestă că Musteață Ruslan a fost antrenat în efectuarea a doar 3 acțiuni procesuale: audierea în calitate de bănuit, inclusiv perchezițiile efectuate la domiciliul său și în unitatea de transport, toate acțiunile respective fiind realizate la 01 ianuarie 2020. Ulterior, reclamantul apelant a fost scos de sub urmărire penală. Prin urmare, în situația în care urmăririea penală pornită în baza presupusei fapte comise de Musteață Ruslan a durat 2 luni, iar acțiunile de urmărire penală cu participarea ultimului au fost efectuate într-o singură zi, Colegiul atestă cert și tranșant corectitudinea concluziei instanței de fond în evaluarea cuantumului despăgubirii morale acordate reclamantului, în sumă de 10000 lei.
120. Cu referire la alegațiile reclamantului apelant, potrivit căreia în cadrul procesului penal pornit el ar fi fost limitat în dreptul la libera circulație, prin impunerea obligației de a nu părăsi țara, Colegiul le consideră vădit eronat. Or, potrivit materialelor cauzei, în privința lui Musteață Ruslan nu a fost aleasă măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea sau țara, dar obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală, fapt ce rezultă cert actul procesual respectiv (f.d. 171).
121. Colegiul notează că în corespundere cu prevederile art. 197 CPP, obligarea de a se prezenta, nu reprezintă o măsură preventivă (ca în cazul obligării de a nu părăsi localitatea sau țara), dar o măsură procesuală de constrîngere, aceste instituții de drept avînd o regelementare distincă în CPP.
122. Astfel, potrivit art. 198 alin. (1) CPP, *în cazurile în care aplicarea măsurilor preventive faţă de bănuit, învinuit, inculpat nu este raţională*, pentru asigurarea desfăşurării normale a procesului penal *organul de urmărire penală* sau instanţa *poate obliga în scris bănuitul*, învinuitul, inculpatul *să se prezinte la acest organ la data şi ora fixată*, iar în caz de schimbare a domiciliului, imediat să informeze despre aceasta. În obligarea în scris vor fi indicate consecinţele nerespectării acesteia.
123. Prin urmare, Colegiul atestă că prin obligația luată de la Musteață Ruslan de a se prezenta la organul de urmărire penală, dreptul la libera circulație a reclamantului apelant nu a fost îngrădit sau limitat în nici un mod, ultimul avînd deplinătatea posibilității de a se deplasa atît în țară cît și peste hotarele ei.
124. Colegiul notează că după obligația luată la 03 ianuarie 2020 de la Musteață Ruslan de a se prezenta la data și ora fixată, acesta nu a mai fost citat la organul de urmărire penală, decît la ziua de 24 februarie 2020 cînd i-au fost prezentate materialele cauzei penale.

125. Prin urmare, instanța de fond just a ajuns la concluzia de a admite parţial pretenţiile reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral şi a stabili cuantumul prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, sumă ce acordă o evaluare pertinentă daunelor compensatorii, fiind în corespundere cu caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice suportate de către Ruslan Musteață în urma acţiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii.
126. Referitor la alegațiile apelantului Ruslan Musteață precum că, instanța de fond neîntemeiat a respins pretenția privind încasarea prejudiciului material, Colegiul civil reține următoarele.
127. Din materialele cauzei, instanța de apel atestă că, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului material, exteriorizat prin cheltuieli pentru biletul de avion în mărime de 209,99 Euro și salariu pierdut la locul de muncă în mărime de 6.450,00 GBP (lire sterline).
128. Astfel, reclamantul a menționat a fost angajat în Regatul Unit la compania LTD Gintreda în baza contractului de muncă nr.B 256, având salariu în mărime de 150 GBP (lire sterline) pe zi, totodată a menționat că pentru data de 10 ianuarie 2020 a avut procurat bilet de avion Chișinău – London Luton , costul biletului fiind de 209,99 Euro.
129. Prin urmare, reclamantul a invocat că din cauza *interdicției de a părăsi țara*, aplicate în cadrul procesului penal, a suportat cheltuieli pentru bilet de avion în sumă de 209,99 Euro, pe care l-a pierdut, și a avut pierderi financiare compuse din salariu neprimit la locul de muncă în sumă de 6.450,00 GBP (lire sterline).
130. Aici Colegiul reține că, conform jurisprudenței în materie de reparare a prejudiciului material reglementat de Legea nr. 1545/1998, compensarea salariului poate fi acordată numai în măsura în care persoana a fost efectiv lipsită de venituri salariale, iar în paralel nu a desfășurat alte activități care iar fi adus un venit. Această verificare este esențială pentru a determina întinderea reală a prejudiciului material în sensul art. 7 din Legea 154/1998 care reglementează posibilitatea compensării salariului și a altor venituri din muncă, considerate sursa principală de existență în ipoteza neachitării acestora ca urmare a unor acțiuni ilicite ale autorităților.
131. Conform art. 7 lit. a) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, în cazurile menţionate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principal de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite.
132. Reiterând norma de drept citată supra, Colegiul atestă că, prin obligația de prezentare la organul de urmărire penală sau la instanță din 03 ianuarie 2020, în privința lui Ruslan Musteață a fost aplicată măsura obligarea de prezentare la organul de urmărire penală, prin care ultimul s-a obligat să se prezinte la organul de urmărire penală la data și ora fixată, inclusiv să comunice despre locul de schimbare a domiciliului (f.d.171).
133. Astfel, Colegiul reiterează că în cadrul urmăririi penale, reclamantului nu i s-a aplicat măsura preventivă– obligarea de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a

nu părăsi țara, și prin urmare, ultimul nu a avut nici un impediment de a pleca peste hotare la serviciu, informând în mod corespunzător organul de urmărire penală.

134. De altfel, la materialele cauzei nu se regăsesc probe pertinte și concludente și acte justificative care ar confirma faptul că, reclamantul Ruslan Musteață a informat organul de urmărire penală, despre faptul că este angajat oficial în Regatul Unit la compania LTD Gintreda în baza de contract, și că acesta nu i-a permis să plece la muncă sau i-a aplicat interdicția de a părăsi țara.
135. În atare circumstanțe, instanța de fond junt a respins pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului material, or, la caz nu s-a constat legătura cauzală între pierderile financiare în mărime de 209,99 Euro și 6.450,00 GBP (lire sterline), invocate de reclamant, și acțiunile organului de urmărire penală.
136. Totodată, instanța de apel reține justă soluția instanței de fond privind admiterea în parte a pretetiei privind încasarea încasarea cheltuielilor de judecată.
137. Conform art. 7 lit. e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, în cazurile menţionate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: sumele plătite de ea pentru asistenta juridică.
138. Potrivit prevederilor art. 94 alin.1)CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
139. În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.
140. În conformitate cu prevederile art. 96 alin.1[1]) cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
141. Reitrând normele legale citate mai sus, Colegiul civil reține că reclamantul Ruslan Musteață a solicitat încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze civile în mărime de 13 475 lei.
142. Prin urmare, instanța de fond ținând cont de solictările reclamantului și de natura dreptului lezat ale acestuia, cât și de faptul că acțiunea a fost admisă în parte, corect a admis parțial cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată la suma de 8000 lei, proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
143. Referitor la pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor suportate pentru traducere în sumă de 3350 lei, Colegiul atestă că instanța de fond în mod înteiat a respins pretenția dată, or, aceste cheltuieli au fost suportate de reclamant în vederea administrării probelor în scopul justificării pretenției privind încasarea prejudiciului material, pretenție care de altfel a fost respinsă.

144. Deci, cheltuielile de traducere suportate pentru administratrea probelor, nu pot fi compensate și recuperate de către partea pe care le-a suportat, or, la caz acestea au reprezentat cheltuieli suportate în sopul probării unei pretenții care a fost respinsă.
145. Astfel, analizând întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către apelanți, Colegiul civil consideră soluția instanței de fond ca fiind întemeiată și legală. Or, apelanții Ruslan Musteață, Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală a RM utilizând calea de atac, nu au prezentat în instanța de apel probe care ar fi de natură să infirme sau să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
146. Prin urmare, prima instanță a examinat pricina respectivă în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încît părţile au avut posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrîndu-şi imparţialitatea şi obiectivitatea, creînd condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale pricinii.
147. Reieşind din cele expuse, Colegiul civil consideră că, motivarea pretenţiilor expuse în cererile de apel nu sunt bazate pe careva probe concludente, deaceea se ajunge la concluzia că apelurile declarate de Ruslan Musteață, Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală a RM trebuie să fie respinse, iar hotărârea primei instanţe - menţinută.
148. În temeiul art-lor 385 lit. „a” CPC al RM, Colegiul civil

decide:

Respinge cererile de apel declarate de reprezentantul lui Ruslan Musteață, avocatul Violina Munteanu, Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală a RM.

Menține hotărârea judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 24 iulie 2024 emisă în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Ruslan Musteață către Ministerul Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală al RM privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și încasarea cheltuielilor de judecată, fără modificări.

Decizia este definitivă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Ivan Parii** **Natalia Costaș**